

mekraft og kan være med til at sætte grænserne for anvendelse af reklame til finansiering af ikke alle opgaver, for det er jo meget klart skitseret i lovgivningen, at der som udgangspunkt er tale om de såkaldte fakultative opgaver.

Så det er ikke nogen ladeport, vi åbner her. Snarere kan man sige, at hvis ikke vi kom med lovforslaget, så ville vi altså lukke den dør, som kommunerne over en årrække har skubbet op, måske lidt i ubemærkethed og øjensynligt også i politisk ubemærkethed. Det er jo også lidt sjovt, at det først er, når virkeligheden kommer herop på talerstolen, at man begynder at reagere politisk med forargelse. Jeg er ikke faldet over sådan mange indlæg fra hverken Socialdemokrater eller SF'ere, der har været forargede over, at man rundtomkring i de her 70-100 kommuner har gjort brug af det værktøj, vi altså giver dem her efterfølgende. Det må jeg sige.

Jeg håber sådan set, at når vi tager hul på udvalgsarbejdet, så kan besindigheden indfinde sig, sådan at også partier, der ellers almindeligvis besynger det kommunale selvstyre, vil kunne støtte forslaget her.

Det tror jeg skal være mine bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg er jo så heldig, at jeg kan huske, dengang man troede, man måtte købe busser og få dem reklamefinansieret. Da spurgte vi i Vejle Amt alle beboerne, om de var interesseret i det. Det er jo mange år siden, det er mindst 10-15 år siden. Der var nogle, der var interesseret i det, og nogle, der ikke var interesseret i det, men det var en dialog.

Det er ikke det, jeg taler imod, det er ikke det, jeg er beklemmt ved. Men beklemtheden kommer under punkt 7 og også i høringssvaret, hvor der er nogle faglige organisationer, der siger, at efter organisationernes opfattelse er det imidlertid problematisk, at der ikke er tilsvarende forbud mod reklamer for ansattes beklædning, hvis en opgave udliciteres til private virksomheder, idet dette vil føre til en skævhed i konkurrencen mellem privat og offentlig sektor.

Det var den linje, der fik mig til at sætte spørgsmålstegn ved, om kommunalfuldmagten ikke også må omfatte det, at når man udliciterer en opgave eller laver nogle kontrakter, må man forbyde dem, man samarbejder med, at lave nogle reklamer, som man i øvrigt ikke selv må lave. Det var den lighed, jeg gik efter, og det var derfor, jeg spurgte, hvorfor brugerorganisatio-

nerne ikke er spurgt. Det er dem, der skal se på personalet.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes, at erfaringerne fra Vejle Amt er et udmærket historisk eksempel at drage frem, hvor man dialogbaseret træffer en beslutning. Det er der ikke noget til hinder for.

Det her er ikke en regel, der pålægger kommunerne at få reklamefinansieret deres plejehjembusser, men det giver kommunalbestyrelsen en mulighed. Jeg tror, at den kloge kommunalbestyrelse vil overveje, om man vil gøre brug af den mulighed, bl.a. i en dialog med personale og brugere.

For så vidt angår spørgsmålet om udlicitering og udbud, kan jeg ikke på stående fod se noget som helst problem i, at man i en kommune i forbindelse med et udbud siger, at man forudsætter, at den private opgaveløser skal iagttage de og de regler. Det ser jeg intet problem i på stående fod, men det udbygger jeg gerne i et skriftligt svar.

Det er altså den situation, hvor en kommune siger, at der er et helt plejehjem, som man gerne vil løfte ud og lade drive privat. Her kan jeg ikke se noget som helst problem i, at man som en del af de generelle udbudsbetingelser siger, at der i øvrigt gælder nogle spilleregler på det her plejehjem, bl.a. en spilleregel om, at personalet ikke må gå rundt med reklamer for dette eller hint. Det synes jeg ikke er noget problem.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne kvittere for det sidste svar, for det kan give lidt tryghed. Det handler netop om, at vi ikke ønsker at stække kommunalfuldmagten.

Men der er meget stor forskel på at køre rundt i en reklamefinansieret bus, som ligner alle mulige andre busser med reklamer på, og så det, at man pludselig kan blive udsat for, at nogle private skal have en ekstra indtægtskilde, og at det så er reklamer for en tredjepart, det drejer sig om. Det er måske næsten en normalitetstænkning, at ens bus ikke skal skeje ud og være meget, meget synlig, fordi det er den eneste bus, der ikke er reklamer på.

Der har også været det med, om man kunne lave private tilbud og skumme fløden af dem, eller om man kunne tage overskuddet ud. Det